

ת"פ 3732/04 - מדינת ישראל נגד מוחמד קבהא

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 3732-04 מדינת ישראל נ' קבהא
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד סגן הנשיא, השופט נעמן אדריס
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוחמד קבהא

החלטה

טיעוני הצדדים

ביום 29.4.18 הגיש המבקש בקשה לחישוב פסילה בגין עונש פסילה בפועל בן 3 חודשים שהוטל עליו בתיק זה על ידי כב' הנשיא (כתוארו אז) השופט תאופיק כתילי. לבקשה זו צרף הנאשם תצהיר, לפיו רישיון הנהיגה שלו אינו בתוקף ואישור משרד הרישוי מיום 15.4.18.

לאחר מכן וביום 4.6.18 בהינתן כי מדובר בתיק ישן, שלא סרוקים בו מסמכים, צירף בא כוחו של המבקש את המסמכים שנמצאו בארכיב וביניהם כתב האישום, פסק הדין והבקשה מיום 21.2.08 לחישוב פסילה החל מיום 1.6.06 בצירוף אישור משרד הרישוי, ממנו עולה כי רישיונו של המבקש פקע ביום 25.3.06 (להלן: "**הבקשה המאוחרת**"). במצב עניינים זה ביקשה ההגנה לחשב את עונש הפסילה רטרואקטיבית מיום 21.2.08.

בהתאם להחלטתי וביום 10.6.18 המשיבה הגישה את תגובתה וציינה כי בין יתר העונשים אכן הוטל על הנאשם עונש פסילה בפועל למשך 3 חודשים ביום 1.6.06. באותו המעמד ובהיותו מיוצג הוסבר למבקש כי עליו להפקיד את רישיונו בבית המשפט יומיים לאחר מכן נוכח נסיבות אישיות. ואולם, הנאשם לא הפקיד את רישיונו והגיש את הבקשה המאוחרת. ככל הנראה בקשתו של הנאשם לא נענתה ועל כן פנה שוב לבית המשפט וביקש להכיר במועד הגשת הבקשה המאוחרת כמועד תחילת מרוץ הפסילה חלף הפקדת תצהיר בדבר פקיעת רישיון הנהיגה. במצב עניינים זה הפנתה המשיבה לע"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.4.2014) (להלן: "**הלכת ג'אבר**"), לפיו על ההגנה להפנות את בקשתה לחישוב הפסילה לגורם המוסמך לדון בעניין, שהינו משרד הרישוי. לגופו של עניין, ביקשה המשיבה שלא לראות בבקשה המאוחרת תחליף להגשת תצהיר בדבר העדר רישיון נוכח החשיבות שיש לפעולת ההפקדה בהפגמת האיסור על נהיגה בתקופת הפסילה. עוד ציינה כי הנאשם אינו נקי כפיים מקום בו הבקשה מוגשת לאחר שבסוף שנת 2011 עבר עבירת תנועה. מכל האמור, לטענת המאשימה, אין מקום להענות לבקשה לחישוב הפסילה ממועד הגשת הבקשה המאוחרת.

דין והכרעה

נוכח חלוף הזמן ממתין גזר הדין בתיק זה ובהינתן כי לבית המשפט יש סמכות לדון בבקשה לחישוב פסילה גם אם ככלל יש להפנות בקשות מסוג זה למשרד הרישוי, אדון בבקשה לגופה.

סלע המחלוקת בין הצדדים נעוץ בשאלת מועד תחילת מרוץ הפסילה. ההגנה מבקשת להכיר במועד הגשת הבקשה המאוחרת כמועד תחילת מרוץ הפסילה; קרי, 21.2.08. הוזה אומר, לקבל את הבקשה המאוחרת למרות שלא צורף לה תצהיר בדבר פקיעת רישיון הנהיגה. מנגד, מעבר להפניה לסמכות המתאימה לחישוב הפסילה, המשיבה עומדת על חשיבותו של הגשת התצהיר לשם תחילת חישוב מרוץ הפסילה. על כן ונוכח התנהגותו הנוספת של המבקש, לפיה עבר עבירת תעבורה לאחר הטלת עונש הפסילה בתיק זה, מבקשת המאשימה לדחות את הבקשה.

בהתאם למסמכים שצרפה ההגנה לבקשתה מיום 4.6.18, אכן הוגשה בקשה לחישוב פסילה על ידי המבקש ביום 21.2.08, לפיה רישיונו לא חודש לאחר יום 31.1.06 עקב אי תשלום קנסות. עוד המשיך וטען כי הוטל עליו עונש הפסילה בתיק זה אך לא ידע כיצד עליו לפעול. על כן, ביקש לחשב את מרוץ הפסילה מיום 1.6.06. לבקשה צורף אישור משרד הרישוי מיום 3.2.08 אך לא צורף לה תצהיר חתום כדין כנדרש בחוק.

נכון הוא כי השתלשלות האירועים בתיק לאחר החלטה מיום 21.2.08, לפיה הבקשה המאוחרת תועבר לתגובת המאשימה, לא ידועה עקב חלוף הזמן. ואולם, בגזר הדין מיום 17.1.06 בהיותו של הנאשם מיוצג, נרשם מפורשות כי על הנאשם להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.6.06. במצב עניינים זה לא אוכל לקבל את הנטען בבקשה המאוחרת, כשנתיים לאחר מכן, באשר להעדר ידיעה בדבר הפעולה הנדרשת לשם חישוב עונש הפסילה. אם לא די בכך הרי שהמבקש ישב בחיבוק ידיים במשך כעשור נוסף ולא בירר מה עלה בגורל בקשתו מבלי לספק הסבר מניח את הדעת לשיהוי רב זה.

מכל האמור ובהינתן הרציונלים העומדים מאחורי הפקדת תצהיר חלף רישיון נהיגה, לאחר שמצאתי כי לא יגרם לנאשם עיוות דין, אני דוחה את הבקשה.

מרוץ הפסילה בתיק זה יחל מיום הגשת הבקשה החדשה, 29.4.18 למשך 3 חודשים ובמצטבר לכל פסילה אחרת. המזכירות תפיק אישור הפקדה בהתאם להחלטה זו.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשע"ט, 02 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.